

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne **XXX**
[...](2022) **XXX** draft

ANNEX

SENSITIVE*
UNTIL THE ADOPTION

PŘÍLOHA

SDĚLENÍ KOMISE

**Schválení předlohy nařízení Komise o použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování
Evropské unie na některé kategorie specializačních dohod**

* Distribution only on a 'Need to know' basis - Do not read or carry openly in public places. Must be stored securely and encrypted in storage and transmission. Destroy copies by shredding or secure deletion. Full handling instructions <https://europa.eu/db43PX>

PŘÍLOHA

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) .../...

ze dne XXX

o použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie na některé kategorie specializačních dohod

PŘEDLOHA

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2821/71 ze dne 20. prosince 1971 o použití čl. 85 odst. 3 Smlouvy na kategorie dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě¹,

po zveřejnění předlohy tohoto nařízení,

po konzultaci s Poradním výborem pro restriktivní praktiky a dominantní postavení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (EHS) č. 2821/71 zmocňuje Komisi, aby prostřednictvím nařízení použila čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie* na určité kategorie dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě spadajících do působnosti čl. 101 odst. 1 Smlouvy, jejichž předmětem je specializace, včetně dohod nezbytných pro dosažení této specializace.
- (2) Nařízení Komise (ES) č. 1218/2010 ze dne 14. prosince 2010 o použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy na kategorie specializačních dohod² definuje kategorie specializačních dohod, které podle Komise zpravidla splňují podmínky stanovené v čl. 101 odst. 3 Smlouvy. Vzhledem k celkově pozitivním zkušenostem s používáním uvedeného nařízení, jehož platnost skončí dne 31. prosince 2022, a s ohledem na výsledky přezkumného řízení je vhodné přijmout nové nařízení o blokových výjimkách.
- (3) Toto nařízení by mělo splňovat oba požadavky na i) zajištění účinné ochrany hospodářské soutěže a na ii) poskytnutí přiměřené právní jistoty pro podniky. Plnění těchto cílů by mělo brát v úvahu potřebu v nejvyšší možné míře zjednodušit správní dozor a právní rámec.
- (4) Do určité úrovně tržní síly lze pro použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy obecně předpokládat, že kladné účinky specializačních dohod převáží nad všemi zápornými účinky na hospodářskou soutěž.
- (5) Pro použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy prostřednictvím nařízení není nutné definovat ty dohody, na které by se mohl vztahovat čl. 101 odst. 1 Smlouvy. Při jednotlivém

¹ Úř. věst. L 285, 29.12.1971, s. 46.

(*) S účinností od 1. prosince 2009 se článek 81 Smlouvy o ES (dříve článek 85 Smlouvy o EHS) stal článkem 101 Smlouvy. Tato ustanovení jsou v podstatě totožná. Pro účely tohoto nařízení se ve vhodných případech odkazy na článek 85 Smlouvy o EHS nebo na článek 81 Smlouvy o ES považují za odkazy na článek 101 Smlouvy.

² Úř. věst. L 335, 18.12.2010, s. 43.

posouzení dohod podle čl. 101 odst. 1 Smlouvy je nutné brát zřetel na několik faktorů, zejména na tržní strukturu na relevantním trhu.

- (6) Je třeba omezit výhody výjimky zavedené tímto nařízením na ty dohody, u nichž se lze s dostatečnou jistotou domnívat, že splňují podmínky uvedené v čl. 101 odst. 3 Smlouvy.
- (7) Pravděpodobnost, že specializační dohody přispějí ke zlepšení výroby zboží nebo přípravy služeb nebo jejich distribuce, je největší, pokud mají strany doplňkové dovednosti, aktiva nebo činnosti, protože se mohou soustředit na výrobu tohoto zboží nebo přípravu těchto služeb, a tedy fungovat účinněji a výrobky dodávat levněji. Je pravděpodobné, že při účinné hospodářské soutěži získají spotřebitelé na výsledných přínosech přiměřený podíl.
- (8) Tyto výhody mohou vyplývat z: a) dohod, kterými se strana nebo strany zcela nebo částečně vzdávají výroby určitého zboží nebo přípravy určitých služeb ve prospěch jiné strany nebo stran („jednostranná specializace“); b) dohod, kterými se každá strana zcela nebo částečně vzdává výroby určitého, avšak odlišného zboží nebo přípravy určitých služeb ve prospěch jiné strany nebo stran („reciproční specializace“), a c) dohod, kterými se dvě nebo více stran zavazují společně vyrábět určité zboží nebo připravovat určité služby („společná výroba“).
- (9) Použití tohoto nařízení na služby se týká přípravy služeb (na rozdíl od poskytování služeb). Příprava služeb se týká činností předcházejících poskytování služeb zákazníkům (například spolupráce při vytváření platformy, jejímž prostřednictvím bude služba poskytována). Poskytování služeb nespadá do oblasti působnosti tohoto nařízení, s výjimkou distribuce, při níž strany poskytují služby a výrobky, které byly připravené a vyrobené podle specializační dohody.
- (10) Použití tohoto nařízení na jednostranné a reciproční specializační dohody by mělo být omezeno na případy, kdy strany působí na stejném trhu výrobku. Není však nutné, aby strany působily na stejném zeměpisném trhu. Kromě toho nevyžadují koncepce jednostranné a reciproční specializace, aby strana snížila kapacitu, stačí, když strany sníží objem své výroby.
- (11) Aby bylo zajištěno, že výhod specializace bude dosaženo, aniž by jedna ze stran zcela opustila trh navazující na produkci, mělo by se toto nařízení vztahovat na jednostranné a reciproční specializační dohody pouze tehdy, pokud tyto dohody stanoví závazky ohledně dodávek a nákupu. Závazky ohledně dodávek a nákupu mohou, ale nemusejí mít výhradní povahu.
- (12) Toto nařízení se použije na dohody o společné výrobě, jež uzavřely strany, které již působí na stejném trhu výrobku, ale také strany, které na trh výrobku hodlají vstoupit prostřednictvím dohody o společné výrobě. Kromě toho pojem „dohoda o společné výrobě“ nevyžaduje, aby strany omezily své individuální činnosti týkající se výroby zboží nebo přípravy služeb, které nesouvisí s jejich zamýšleným společným ujednáním.
- (13) Lze předpokládat, že pokud podíl stran na relevantním trhu výrobků, které jsou předmětem specializační dohody, nepřesáhne určitou úroveň, budou mít tyto dohody obecně hospodářský přínos v podobě úspor z rozsahu nebo struktury či v podobě lepších výrobních technologií a spotřebitelé budou mít přiměřený podíl na výsledných přínosech.
- (14) Pokud se u výrobků, na které se specializační dohoda vztahuje, jedná o meziprodukty, které jedna nebo více stran zcela nebo částečně využívají jako vstup pro své vlastní

navazující výrobky, které tyto strany následně prodávají na trhu, měla by být výjimka plynoucí z tohoto nařízení rovněž podmíněna tím, že podíl stran na relevantním trhu těchto navazujících výrobků nepřekročí určitou úroveň. V takovém případě by pouhé sledování podílu stran na trhu na úrovni meziproduktů opomíjelo případné riziko uzavření trhu nebo zvýšení ceny vstupů pro soutěžitele na úrovni navazujících výrobků.

- (15) Nejsou-li splněny prahové hodnoty či jiné podmínky stanovené v tomto nařízení, nelze předpokládat, že se na specializační dohody vztahuje čl. 101 odst. 1 Smlouvy nebo že nesplňují podmínky čl. 101 odst. 3 Smlouvy. V takových případech je třeba specializační dohodu posoudit individuálně podle článku 101 Smlouvy.
- (16) Toto nařízení by nemělo vyjímat dohody obsahující omezení, která nejsou nezbytná k dosažení příznivých účinků, které díky specializační dohodě vzniknou. Dohody obsahující určité typy přísných omezení hospodářské soutěže týkající se stanovení cen účtovaných třetím stranám, omezení výroby nebo prodeje a rozdělení trhů nebo zákazníků by v zásadě měly být z výhod výjimky podle tohoto nařízení vyloučeny, a to bez ohledu na podíl stran na trhu.
- (17) Omezení podílu na trhu, vyloučená výjimka pro určité dohody a podmínky stanovené tímto nařízením za obvyklých podmínek zajišťují, že dohody, na které se vztahuje bloková výjimka, neumožní stranám vyloučit hospodářskou soutěž pro podstatnou část dotyčných výrobků nebo služeb.
- (18) Výhodu plynoucí z tohoto nařízení lze odejmout podle článku 29 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy³.
- (19) V zájmu snadnějšího uzavírání specializačních dohod, které mohou mít vliv na strukturu stran, by měla být doba platnosti tohoto nařízení stanovena na dvanáct let,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

DEFINICE

Článek 1 – Definice

- 1. Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:
 - a) „specializační dohodou“ se rozumí jednostranná specializační dohoda, reciproční specializační dohoda nebo dohoda o společné výrobě;
 - 1) „jednostrannou specializační dohodou“ se rozumí dohoda mezi dvěma nebo více stranami, jež působí na stejném trhu výrobku, podle níž se strana nebo strany dohodnou, že zcela nebo částečně zastaví výrobu určitých výrobků nebo se zdrží jejich výroby a budou je nakupovat od jiné strany nebo stran, které se dohodnou, že budou tyto výrobky vyrábět a dodávat;

³ Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1.

- 2) „reciproční specializační dohodou“ se rozumí dohoda mezi dvěma nebo více stranami, jež působí na stejném trhu výrobku, podle níž se dvě nebo více stran na recipročním základě dohodnou, že zcela nebo částečně zastaví výrobu nebo se zdrží výroby určitých, ale různých výrobků a budou nakupovat tyto výrobky od jiných stran, které se dohodnou, že budou tyto výrobky vyrábět a dodávat;
- 3) „dohodou o společné výrobě“ se rozumí dohoda, podle níž se dvě nebo více stran dohodnou, že budou vyrábět určité výrobky společně;
- b) „dohodou“ se rozumí dohoda, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě;
- c) „výrobkem“ se rozumí zboží nebo služba, včetně meziproduktů nebo služeb, které jsou mezistupněm konečných služeb, a konečných výrobků nebo služeb, s výjimkou distribučních služeb a služeb pronájmu;
- d) „výrobou“ se rozumí výroba zboží nebo příprava služeb zahrnující rovněž výrobu formou subdodávek;
- e) „přípravou služeb“ se rozumí činnosti, které předcházejí poskytování služeb zákazníkům;
- f) „výrobkem specializace“ se rozumí výrobek, který je vyroben podle specializační dohody;
- g) „navazujícím výrobkem“ se rozumí výrobek, pro který jedna nebo více stran používají výrobek specializace jako vstup a který tyto strany prodávají na trhu;
- h) „relevantním trhem“ se rozumí relevantní trh výrobku a zeměpisný trh, ke kterému patří výrobky specializace, a v případě výrobků specializace ve formě meziproduktů, jež jedna nebo více stran zcela nebo částečně využívá interně jako vstup pro navazující výrobky, rovněž relevantní trh výrobku a zeměpisný trh, ke kterému patří navazující výrobky;
- i) „soutěžícím podnikem“ se rozumí skutečný nebo potenciální soutěžitel;
 - 1) „skutečným soutěžitelem“ se rozumí podnik, který působí na stejném relevantním trhu;
 - 2) „potenciálním soutěžitelem“ se rozumí podnik, který by bez existence specializační dohody reálně a nejen pouze hypoteticky pravděpodobně nejpozději do tří let vynaložil další potřebné investice nebo jiné nezbytné náklady za účelem vstupu na relevantní trh;
- j) „závazkem výhradních dodávek“ se rozumí závazek nedodávat výrobky specializace soutěžícímu podniku, který není stranou nebo stranami dohody;
- k) „závazkem výhradního nákupu“ se rozumí závazek nakupovat výrobky specializace pouze od strany nebo stran dohody;
- l) pojmem „společné“ se v souvislosti s distribucí rozumí činnosti, při kterých je práce:
 - 1) prováděna společným týmem, organizací nebo podnikem, nebo
 - 2) prováděna společně jmenovanou třetí stranou fungující jako distributor na výhradním nebo nevýhradním základě za předpokladu, že tato třetí strana není soutěžící podnik;

- m) „distribucí“ se rozumí poskytování výrobků specializace.
2. Pro účely tohoto nařízení zahrnují pojmy „podnik“ a „strana“ i jejich spojené podniky.
- „Spojenými podniky“ se rozumí:
- a) podniky, v nichž jedna strana specializační dohody má přímo nebo nepřímo:
 - i) pravomoc vykonávat více než polovinu hlasovacích práv;
 - ii) pravomoc jmenovat více než polovinu členů dozorčího orgánu, správní rady nebo orgánů právně zastupujících podnik nebo
 - iii) právo spravovat záležitosti podniku;
 - b) podniky, které mohou přímo či nepřímo v podniku, jenž je stranou specializační dohody, vykonávat práva nebo pravomoci uvedené v písmenu a);
 - c) podniky, ve kterých podnik uvedený v písmenu b) může přímo či nepřímo vykonávat práva nebo pravomoci uvedené v písmenu a);
 - d) podniky, ve kterých může strana specializační dohody spolu s jedním nebo více podniky uvedenými v písmenech a), b) nebo c) nebo ve kterých mohou dva nebo více z posledně uvedených podniků společně vykonávat práva nebo pravomoci uvedené v písmenu a);
 - e) podniky, ve kterých vykonávají práva nebo pravomoci uvedené v písmenu a) společně:
 - i) strany specializační dohody nebo jejich spojené podniky uvedené v písmenech a) až d) nebo
 - ii) jedna nebo více stran specializační dohody nebo jeden či více jejich spojených podniků uvedených v písmenech a) až d) a jedna nebo více třetích stran.

HLAVA II

VÝJIMKA

Článek 2 – Výjimka

1. Podle čl. 101 odst. 3 Smlouvy a podle ustanovení tohoto nařízení se tímto prohlašuje, že se čl. 101 odst. 1 Smlouvy nepoužije na specializační dohody.
2. Výjimka uvedená v odstavci 1 se uplatní v rozsahu, v němž tyto dohody obsahují omezení hospodářské soutěže, na něž se vztahuje čl. 101 odst. 1 Smlouvy.
3. Výjimka stanovená v odstavci 1 se rovněž použije na specializační dohody, které obsahují ustanovení o postoupení práv duševního vlastnictví jedné nebo více stranám nebo o udělení licence k těmto právům, pokud tato ustanovení:
 - a) nejsou hlavním předmětem těchto dohod a
 - b) přímo souvisejí s prováděním těchto dohod a jsou pro toto provádění nezbytné.
4. Výjimka stanovená v odstavci 1 se také použije na specializační dohody, když:

- a) strany převezmou závazek výhradního nákupu nebo závazek výhradních dodávek nebo
- b) strany výrobky specializace distribuují společně a neprodávají je samostatně.

HLAVA III

PRAHOVÉ HODNOTY

Článek 3 – Prahové hodnoty podílu na trhu

1. Výjimka stanovená v článku 2 se použije za podmínky, že společný podíl na trhu daných stran nepřekračuje 20 % na relevantním trhu (trzích), ke kterým výrobky specializace patří.
2. Pokud jsou výrobky specializace meziprodukty, které jedna nebo více stran zcela nebo částečně používají interně pro výrobu navazujících výrobků, které rovněž prodávají, je výjimka stanovená v článku 2 podmíněna tím, že:
 - a) společný podíl na relevantním trhu (trzích), ke kterým patří výrobky specializace, nepřekračuje 20 %, a
 - b) společný podíl na relevantním trhu (trzích), ke kterým patří navazující výrobky, nepřekračuje 20 %.

Článek 4 – Použití prahových hodnot podílu na trhu

Pro účely uplatňování prahových hodnot podílu na trhu stanovených v článku 3 se použijí tato pravidla:

1. podíl na trhu se vypočítá na základě hodnoty prodeje na trhu; pokud údaje týkající se hodnoty prodeje na trhu nejsou k dispozici, podíl na trhu daných stran je možné stanovit na základě odhadů založených na jiných důvěryhodných informacích týkajících se trhu, včetně informací o objemu prodeje na trhu;
2. podíl na trhu se vypočítá na základě údajů z předchozího kalendářního roku; nebo, pokud předchozí kalendářní rok není pro postavení stran na relevantním trhu nebo trzích reprezentativní, vypočítá se podíl na trhu jako průměr podílů na trhu daných stran za poslední tři předchozí kalendářní roky;
3. podíl na trhu podniků uvedených v čl. 1 odst. 2 druhém pododstavci písm. e) se dělí stejným dílem mezi podniky mající práva nebo pravomoci uvedené v čl. 1 odst. 2 druhém pododstavci písm. a);
4. pokud podíly na trhu uvedené v článku 3 zpočátku nepřesahují 20 %, ale následně vzrostou nad tuto hranici na alespoň jednom z trhů, jichž se týká specializační dohoda, výjimka stanovená v článku 2 se dále použije po období dvou po sobě jdoucích kalendářních let následujících od roku, kdy byl práh 20 % překročen poprvé.

HLAVA IV

TVRDÁ OMEZENÍ

Článek 5 – Tvrdá omezení

Výjimka stanovená v článku 2 se nepoužije na specializační dohody, které mají přímo nebo nepřímo, samostatně nebo v kombinaci s jinými faktory, které jsou pod kontrolou stran, za cíl jakékoli z následujících omezení:

1. stanovení cen při prodeji výrobků specializace třetím stranám,
s výjimkou stanovení cen účtovaných přímým zákazníkům v rámci společné distribuce;
2. omezení výroby nebo prodeje,
s výjimkou:
 - a) ustanovení o dohodnutém množství výrobků v rámci jednostranných nebo recipročních specializačních dohod; nebo
 - b) ustanovení o stanovení kapacity a objemu výroby v rámci dohody o společné výrobě a
 - c) stanovení prodejních cílů v rámci společné distribuce;
3. rozdělení trhů nebo zákazníků.

HLAVA V

ŘÍZENÍ O ODNĚTÍ VÝJIMKY

Článek 6 – Odnětí výjimky v jednotlivých případech ze strany Evropské komise

1. Podle čl. 29 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003 může Komise odejmout výhodu plynoucí z tohoto nařízení, pokud v konkrétním případě zjistí, že specializační dohoda, na kterou se vztahuje výjimka podle tohoto nařízení, má přesto dopady, které nejsou slučitelné s čl. 101 odst. 3 Smlouvy.
2. Výhoda plynoucí z tohoto nařízení by mohla být odňata podle čl. 29 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003, zejména pokud:
 - a) je relevantní trh velmi koncentrovaný a
 - b) hospodářská soutěž je již slabá, zejména z důvodu:
 - i) individuálního postavení jiných účastníků trhu na trhu nebo
 - ii) vazeb mezi jinými účastníky trhu, které vytvořily paralelní specializační dohody.

Článek 7 – Odnětí výjimky v jednotlivých případech ze strany orgánu pro hospodářskou soutěž členského státu

1. Podle čl. 29 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 může orgán pro hospodářskou soutěž členského státu odejmout výhodu plynoucí z tohoto nařízení na celém území členského státu nebo na jeho části, pokud se v konkrétním případě domnívá, že specializační dohoda, na kterou se vztahuje výjimka podle tohoto nařízení, má přesto dopady, které nejsou slučitelné s čl. 101 odst. 3 Smlouvy, a to na celém území členského státu nebo na jeho části, a v případě, že toto území má všechny vlastnosti odděleného zeměpisného trhu.
2. Výhodu plynoucí z tohoto nařízení by mohl orgán pro hospodářskou soutěž členského státu odejmout podle čl. 29 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003, zejména pokud nastanou okolnosti uvedené v čl. 6 odst. 2 písm. a) a b) tohoto nařízení.

HLAVA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 8 – Přechodné období

Zákaz stanovený v čl. 101 odst. 1 Smlouvy se v období ode dne 1. ledna 2023 do dne 31. prosince 2024 nevztahuje na dohody, které byly již platné dne 31. prosince 2022 a které nesplňují podmínky pro výjimku stanovenou tímto nařízením, ale které splňují podmínky pro výjimku podle nařízení (ES) č. 1218/2010.

Článek 9 – Doba platnosti

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. ledna 2023.
2. Jeho platnost skončí dne 31. prosince 2034.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Komisi
předsedkyně
Ursula von der Leyen*